

Fredag 20 mars

Karin Svensson Smith, miljöpolitiker (v):

Tjänstefel på länsstyrelsen!

Som framgått av morgontidningarna har Karin Svensson Smith, vänsterpartiets representant i Lunds miljö & hälsoskydds-nämnd, anmält Åkerlund & Rausing för länsåklagaren. Skälet är att kopparhalten i företagens avloppsvatten vid alla provtillfällen 1990 låg över det av länsstyrelsen fastställda gränsvärdet. En gång överskreds gränsvärdet 52 gånger!

Skälet till att ett gränsvärde är satt för kopparhalten är den allmänna osäkerheten kring höjda metallhalters långsiktiga hälsoeffekter och önskan att minska belastningen på det kommunala reningsverket, dit Å&R:s avlopp går.

Det är alltså Å&R som åklagaren ska granska. Men Karin övervägde ett slag att stämna även de ansvariga på länsstyrelsen. Begreppet "tjänstefel" har ju återkommit som straffbrotts svensk lagstiftning (tack vare

Reinhard Helmers och andra), och det är tydligt att tjänstefel har begåtts. Lagen säger att miljöbrott av det här slaget ska anmälas men länsstyrelsen teg trots sin upptäckt.

Det blir dock ingen formell anmälan mot länsstyrelsen. Där emot menar Karin att motiven starkt har ökat för att kommunens egen förvaltning ska få ta över kontrollen på Å&R. Det kravet har hon fått hela nämndens stöd för. Formellt har länsstyrelsen rätt att behålla kontrollen, men bara med motivet att kommunen inte skulle klara av uppgiften. Och det inträffade visar ju att det är länsstyrelsen som är inkompetent.

Hur det blir i praktiken är dock osäkert. Kontrollanterna tar ut 500 kr i timmen av företaget, berättar Karin, och den inkomsten vill länsstyrelsens miljövärdsenhet inte mista.

Forts. på sid. 4

Biblioteksfridsgård

På Norra Fäladan har länge gått rykten om drastiska förslag kring förändringar av lokalernas användande. Enligt ryktet skulle Humleboskolan läggas ner och biblioteket flytta in i fritidsgårdens suterräng. Till bibliotekets lokaler skulle barnomsorgsadministrationen flytta tillsammans med öppna förskolan "Kulan".

Det visar sig att ryktet talat sant. Det föreligger nu en tjänstmannautredning, med den försiktiga rubriken "Underlag till diskussion", med ovan nämnda intentioner. Den ska remissbehandlas och ge upphov till ett förslag som ska ligga på kommundelsnämndens bord den 19 april. Efter MBL-förhandling fattar nämnden ett definitivt beslut den 26 maj.

Att de som arbetar på Humleboskolan är förtvivlade framgår av alla protester som refererats i dagspressen de senaste veckorna. Mindre bekant är kanske att biblioteket känner sig som den store förloraren. Att hamna i något som närmast liknar en

källare tillsammans med vilt stimmande rastbarn är inte vad biblioteksarbetare drömmer om. Inte lär det heller ha förekommit tidigare att fritidsgård och bibliotek delat lokal på detta vis.

Ingen studiero

Förutom för sin hälsa är bibliotekspersonalen orolig för att vanliga låntagare och småbarn ska skrämmas bort. Lärarna inser att det inte blir någon studiero i fortsättningen och eleverna är förbittrade över att de inte kan välja mellan det lugna biblioteket och den snack- och stömmvännliga fritidsgården.

Behovet av vanliga rastutrymmen kommer att öka när i framtiden mellanstadiebarn ska pressas in i Fäladsgården, därför ter sig förslaget föga genomtänkt. KDN:s gamla majoritet visade en positiv inställning till kultur och ökade bl.a. bokanslagen kraftigt men nu blåser det andra vindar. Kanske måste redan nästa år en av de anställda gå samtidigt som de kvarvarande hamnar i "källaren".

Ingen extrakongress

Vänsterpartiets lokalavdelning i Gävle ber i en skrivelse till Lundaavdelningen om stöd för sitt krav på en extrakongress med enda uppgift att välja ny partiledning. Detta skulle ge partiet möjlighet till återhämtning och reaktivering i betydande grad.

VB har frågat styrelseledamoten Olof Norborg, f.n. tjänstgörande i AU, om hans syn på förslaget. Till VB säger Olof Norborg att självfallet skall styrelsen behandla brevet men han tycker personligen inte att det finns anledning att forceras fram en extra kongress just nu när man är mitt uppe i förberedelserna för den ordinarie kongressen.

Norborg är sammankallande i den grupp i partiet som förbereder ett förslag till remissvar på programförslaget.

Kritik av programförslaget

Gävleborgsavdelningen har redan sitt svar klart och vi saxar följande ur deras remissvar.

Man inleder kritiken med följande kanonad: "Programförslaget är ett hafsvverk och kommissionen borde skämmas inför tanken på att detta dokument blir föremål för så stor uppmärksamhet inom och utanför vårt parti. Någon större förnyelse kan inte skönjas och programtexterna är i huvudsak en stympling och upphuggning av det gamla partiprogrammet från 1987."

Efter ett påpekande att partiet inte varit "kommunistiskt" sedan

1964 går man till en svidande kritik av det kvinnopolitiska avsnittet som man kallar ett "populistiskt förslag utan verklighetsförankring".

Beträffande förnyelsen skriver man att den "tycks istället bestå i att historiska fakta och erfarenheter sopas under mattan i ett försök att anpassa partiprogrammet till gängse småborgerliga värderingar."

Men den största bristen och det allvarligaste med programförslaget är frånvaron av klasständpunkt, skriver Gävleavdelningen. "Programmet är skrivet av och för småborgerligheten. Då denna väljarkategori redan är hårt in-tecknad av andra partier blir det svårt att vinna några nya medlemmar och väljare med detta program. Människor inom våra traditionella väljargrupper kan vi inte vinna om kommissionens förslag blir förverkligat som plattform för vänsterpartiet."

Det långa uttalandet från ett medlemsmöte i Gävle 8 februari har här bara återgivits i detalj, men i slutklämmen kan noteras att man kallar partiets hittillsvarande strategiska linje "röd-grön allians" för ett "naivistiskt och utvecklat förslag."

Gävleavdelningen gjorde sig i höstas impopulär genom att kräva riksdagsledamoten Annika Åhnbergs uteslutning ur partiet efter att hon deklarerat att hon är för privata daghem, för EG-medlemskap.

Ett har Gävleborna dock gemensamt med Åhnberg; de förkastar programförslaget.

Klostergatan, ruta 1

Den nya biloffensiven

Den bästa boken om svensk trafikpolitik är nog fortfarande Kurt Hultgrens *Människan och bil-samhället* från 1974. Dess undertitel är "Hur vi tar oss fram på varandras bekostnad". Den formulerar ett argument som är sorgligt frånvarande i dagens diskussion som domineras av bilismens miljöeffekter: bilismen är djupt osolidarisk. När majoriteten kör bil återstår bara ett antal köp- och röstvaga marginalgrupper för kollektivtrafiken, och kollektivtrafiken blir därefter. När bilisterna handlar sin mat i exerna köplador återstår det till slut bara dyra 7-11-butiker för tätortens billösa. För vänsterpartiet, med dess ideologi, borde faktiskt solidariteten och inte luftföroreningarna vara det centrala i synen på trafik och bilism – fast det finns ju solidaritetsaspekter även på luften.

Bilismen är inte bara en massa fordon utan ett stort system av föreställningar och materiella ting. Utan gator och p-platser är bilismen inte möjlig. Vem bestämmer över sådant i en tätort som Lund? Jo kommunen. Kurt Hultgren visar hur centrala kommunernas alla mikrobeslut sammanlagt är – men också hur svårt kommunens beslutsfattare har att frigöra sej från bilismens automatik och "självklarheter".

Det gjordes i praktiken inte mycket för att utmana bilismen under den rödgröna majoritetens tre år i Lund. Men nu styr borgarna, med sin egoistiska ideologi, och typiskt nog märks detta konkret i trafikpolitiken. Privatbilarna kör åter fritt på Klostergatan och det kommer att byggas ett stort externvaruhus för bilburna på Pilsåkers industriområde. Det senare kommer givetvis att drabba centrumhandeln, och så kommer köpmännen på Klostergatan och annorstädes att kräva nya förmåner för sina bilburna kunder.

När man inte längre har politisk makt, dvs. kommunal majoritet, får man försöka utnyttja sin symboliska makt. Symboliska krav är till sitt väsen annorlunda än de reella. "Bilfri innerstad" är ett trubbigt men lättfattligt symboliskt krav. Reglering av trafikströmmarna med hjälp av fysiska hinder (enligt utredningsalternativ B, se VB nr 10) må vara mer realistiskt som modell – men

Om EG, demokrati och lite om valutakriser

Alla verkar vara överens om att det råder ett "demokratiskt underskott" i de beslutande EG-institutionerna. Lobbyism, bristande offentlighet, direktvald församling utan makt – kort sagt – EG fungerar uselt ur demokratisk synpunkt.

För SAF och högern är detta inget problem. Deras mål med svensk EG-anslutning är helt klar: det de inte lyckas med inom ramen för den svenska demokratin vill de kunna lyckas med genom EG-medlemskap. Det gäller skrotandet av den s.k. svenska modellen. Förvisso inget paradiset på jorden, men med 2-3% arbetslöshet i stället för 8-12%, utbyggd social trygghet, bättre arbetslivslagstiftning m.m.

Socialdemokratiska och vänsterpartistiska EG-anhängare brukar vifta bort det "demokratiska underskottet" med att den svenska folkmakten urholkats under 80-talet p.g.a. kapitalets internationalisering, det nationella handelsutrymmet är borta, kapitalet låter sig bara styras av överstatliga institutioner.

Jag skall försöka granska detta synsätt efter dess bägge antaganden.

1. Är det nationella handlingsutrymmet borta?

Före oktober 1990 fördes ingen debatt om detta överhuvudtaget. Så plötsligt under två dramatiska oktoberveckor ändrades allt. Ett valutautflöde på 16 miljarder var förevändningen. Plötsligt fanns det ingen ekonomisk – politisk handlingsfrihet för gamla Sverige. MARKNADEN hade gjort klart att den behöver "positiva incitament". Vips beslöt den socialdemokratiska regeringen att göra ett par

mer än en modell är det inte, för ingen tror väl att det blir några nya fysiska hinder för centrumtrafiken. Resultatet blir att vänstern i sin "realistiska" strävan har gjort sej av med ett symboliskt vapen.

Lyckligtvis finns det andra, vapen som smids utanför vänsterpartiet. Vi tänker på de månatliga trafikstoppsaktionerna från en grupp ungdomar, senast manifesterade på Klostergatan i måndags. Deras symboliska tyngd ökas av ett de bara inte riktas mot bilismen som abstrakt företeelse utan mot konkreta bilister, som sitter där och svär i sina köer, som missar stängningsdags på bolaget eller barnhämtningen på dagis. Den enskilde bilisten drabbas, men det är rätt åt honom för han har betett sej osolidariskt. Det är etiskt motiverat att klämma åt honom, eller att sabba hans bil.

Det senare är dock, i normala fall, taktiskt olämpligt.

tusen kvinnor arbetslösa genom att skära i den offentliga sektorn, att försämrade sjukförsäkringen, samt att vi skulle in i EG.

Ett år senare, i november 1991 hade Bildt sin "valutakris". Då flöt inte 16 utan 25 miljarder ut ur landet på två veckor. Bildt slapp löpa gatlopp mellan journalister och ekonomer med krav om en annan ekonomisk politik. Han mumlade något om en släng av finska snuvan. I själva verket är både Carlssons och Bildts "valutakriser" mindre turbulenser, i Bildts fall, hade den föregåtts av ett valutainflöde netto på 73 miljarder 90/91. I Carlssons fall utnyttjades, denna i sig föga alarmerande turbulens, av marknadsinriktade politiker, ekonomer och journalister för att åstadkomma en förödande kursändring.

Något annat bevis för att landet inte längre låter sig styras än Carlssons valutakris har vi inte sett. För det kan väl inte vara Trelleborgschefen Rune Anderssons hot för snart två år sedan: – Om inte svensk miljölagstiftning liberaliseras flyttar jag till Ruhr!

2. Låter sig det internationella kapitalet styras av –EG???

EG är bildat och uppbyggt för att tillvarata marknadens intressen. Den heliga marknaden står inskriven i dess statuter. Det "demokratiska underskottet" är ingen tillfällighet. Storfinsansens män opererar bäst utan insyn, genom hot och lobbyism. Gemenskapens fyra friheter är i själva verket lika många marknadens. Franz Steinkühler, ordförande för tyska IG Metall, ser dem mer som en hotande fara än en möjlighet: "Arbetsgivarna har fritt spelrum och

kommer hänsynslöst att utnyttja den inre marknadens möjligheter för att trycka tillbaka löntagarnas krav". (Intervjuad i Svenning/Olssons "Tillhör Sverige Europa?")

EG, se upp här kommer vi

Däremot är det alldeles säkert att vänstern, fackföreningsrörelsen, och miljörörelsen jobbar för dåligt internationellt. Kontakterna är ofta formella och gemensam strategi och samordning saknas i de flesta frågor. Här måste också påpekas att kampen är internationell och att världen är större än EG, samt att Sveriges bidrag till europeisk miljökamp är bäst som icke-medlem, som föredöme.

Föreställningen att allt ska bli mycket bättre när vi väl kommer in (jfr valaffischerna, blå med gula stjärnor, "Den Socialdemokratiska Gemenskapen". Hurra här kommer vi! Är EG underrättat?) måste bygga på en paranoid övertro på Sveriges möjligheter. Befolkningsmässigt skulle vi utgöra ca 3% av EGs befolkning. Vårt nationella självbestämmande och möjlighet att påverka beslut skulle bli klart mindre än en amerikansk delstats.

Politisk klass

Ett av demokratiens huvudproblem är att människorna upplever maktlöshet. De upplever att besluten fattas av en "politisk klass", att det inte är lönt att bry sig. Hur kommer denna redan idag spridda uppgivenhet att utvecklas när våra ministrar, under sträng tystnadsplikt, åker ner till Bryssel för att de avgörande besluten över människornas liv?

Mats Olsson

Från det kommunala

"Då Kammarrätten, som framgår i domskäl, har befunnit den utredning, vilken avdelningschefen Andersson – bör det helt visst kunna förutsättas – efter bästa förmåga och förstånd har framlagt, så bristfällig, att den icke har ansetts kunna utgöra underlag för länsstyrelsens och nämndens numera upphävida beslut, yrkar jag, då Andersson synes sakna förutsättningar för uppgiften, att annan kompetent och för saken välkvalificerad person med förmåga till optimal objektivitet vid bedömning och värdering av för en adekvat konklusion relevanta, faktiska förhållanden, skall ansvara för och göra den utredning, vilken av Kammarrätten har bedömts vara påkallad."

Tja, så kan det låta i det kommunala; den gångna veckan var det en nämnd som fick ta ställning till skrivelsen med ovanstående inledande text. Det är inte lätt att vara kommunalpolitiker i en stad där invånarna i genomsnitt har två poäng i juridik kombinerat med en stark lidelse för Dörröds mjölken.

Många tror nog att kommunalpolitikerna framlever sitt liv i sus och dus. Men oftast är Grape-tonicen slut och man får sitta där med en halv ljummen Ramlösa. Om du träffar en kommunalpolitiker den kommande veckan: tacka för insatserna i det tysta och säg några uppmuntrande ord!

Lucifer

Återigen EG och klasskampen. Några förtydliganden-

Det är med politiska debatter som med vetenskapliga: de sväller som ballonger och tenderar för varje omgång att bli alltmer specialiserade. I VB nr 3 skrev jag, under rubriken "EG och klasskampen", om den historiska materialismen som analysinstrument, om historisk kontinuitet, om dagens vänsteropportunist och – faktiskt – om EG:s politiska roll. När Gunnar Sandin i VB nr 7 går i svaromål, koncentrerar han sig till själva EG-frågan, som han diskuterar utifrån en rad, delvis stimulerande okonventionella, synpunkter. Jag kan med gott samvete återgå till Gunnars tvivelaktiga komplimang: hans inlägg är "förledande välskrivet". Om denna offentliga del av vår pågående interna debatt skall kunna fortgå utan att spränga tidningens ram, måste jag också göra ramarna snävare. Jag nöjer mig därför för ögonblicket med att ta upp den grundläggande frågan: vad tycker jag egentligen om EG?

Man skulle kunna tycka att frågan skulle överflödig efter mitt förra inlägg. Men att döma av bildtexten till Gunnars artikel-illustration ("Hjälp! EG kommer!"), tycks han inte stå helt främmande för den – inte minst inom vänsterpartiet – spridda vulgäruppfattningen att EG-motstånd skulle vara att likställa med rädsla för eller motvilja mot Europa (jfr Sten Henrikssons kloka inlägg i VB nr 2). För den som likt mig tillbragt betydande delar av sitt vuxna liv under arbete i olika EG-länder och som betraktar ett av dem (Italien) nära nog som ett andra hemland förefaller anklagelsen minst sagt bisarr. Men den saknar inte intresse, då den antyder vidden av EG-maffians galenskap. För undvikande av fortsatta missförstånd, vill jag därför punkt för punkt sammanfatta vad jag faktiskt tycker och tänker i saken.

EG-anhängarna s kräckvisioner

1) Jag tror inte det minsta på EG-anhängarnas skräckvisioner. Jag minns blott alltför väl en episod från en tidigare EG-kris i andra hälften av 70-talet (fast det hette väl EEC på den tiden). En borgerligt ansluten bekant höll en längre föreläsning om de fasa-väckande konsekvenser som väntade efter vårt nej den gången. Bland annat skulle vi inte kunna dricka något kaffe – Sveriges ekonomi skulle snart kollapsa så totalt, att vi inte ens skulle kunna köpa böner för våra pengar. I själva verket har väl kaffet aldrig varit billigare än nu. På samma sätt i dag: om vi är formella medlemmar av EG, anslutna via EES-avtal eller an-

nat, torde vara av klart begränsad betydelse för vår framtid. Faktum är att större delen av världens länder (USA och Japan, för att nämna några) varken är eller kan förväntas bli medlemmar av EG, men jag är inte av det skälet beredd att förutspå deras snara undergång.

EG-motståndarnas fasovisioner

2) Jag är inte mycket mer imponerad av EG-motståndarnas fasoner. Utan att direkt kunna underbygga min uppfattning, har jag påfallande svårt att föreställa mig ett Sverige där man inom några år river upp alla sociala trygghetsnät, låter miljön totalt bryta samman och tvångsmässigt förpassar kvinnorna tillbaka till spisen. Jag betvivlar inte att vi kan få problem på dessa punkter, men de lär knappast bli av den digniteten att de i sig motiverar ett avståndstagande från EG.

3) På det hela taget tror jag att det för oss – vita, blåögda svenskar – är strunt samma, om vi blir medlemmar eller inte. Vilken än vår formella status må bli, är vi, vare sig vi vill det eller inte, så djupt involverade i Europa och dess komplexa ekonomiska och sociala system, att vi kommer att glida med av bara farten. Att jag trots detta anser det mödan värt att protestera, grundar sig framför allt på tre faktorer:

a) Ett kanske aningen patetiskt krav på intellektuell hederlighet. Jag vill helt enkelt inte utan protest ställa mig bakom vad jag betraktar som dumt och politiskt oacceptabelt – så mycket mer som det drivits genom med så

öppet odemokratiska och i grunden ohederliga metoder.

Näpsa de fräcka

b) Min övertygelse om EG:s grundläggande mål: en effektivare utsugning av den tredje världen. Jag utredde min syn på detta redan i mitt föregående

inlägg och nöjer mig här med ett smärre addendum: Gunnar" ställer ... inte upp på talet om att ekonomiska stormakter obehöveligen måste vara krigiska". Han gläds en stund åt att "fyra av mellankrigstidens ekonomiska stormakter nu [är] så tätt sammanknutna att de inte kommer att slåss inbördes", men han tycks helt ha glömt deras reaktioner på de icke-europeiska makter som haft fräckheten att sticka ut näsan: fransmännen inblandning i inbördeskriget i Tchad, engelsmännen deltagande i bombningen av Libyen, för att inte tala om själva EG:s entusiastiska slakt på civilbefolkningen i Irak.

c) Som en konsekvens av föregående punkt: värdet av den "statliga suveränitet och ... demokrati som är något mer än en namnstämpel", som Lars-Arne Norberg betonade i VB nr 2. Endast med denna suveränitet i behåll kommer vi i längden ha möjlighet att hindra EG:s majoritet att sända svensk trupp för att slakta uppstudsiga infödingar i det mörkaste Afrika eller andra för vårt välstånd väsentliga råvaru- och produktionsområden. Det är nog sant, som Gunnar implicerar, att imperier ofta bringar fred och relativt västand till sina invånare, men mig veterligen har de aldrig haft samma fröjder att erbjuda dem som stått utanför. Om detta verkligen är den roll Lunds Vänsterparti vill att Sverige skall spela i den framtida världspolitik, bör man allvarligt överväga, om man kan låta sig nöja med att ha rensat bort ket. Då hänger nog fler bokstäver löst.

Örjan Wikander

P.S. Det är naturligtvis ett riskfyllt företag att ge sig till att argumentera med redaktör Sandin rörande tåg och tågtider. Ändå tycker jag att han gör det lite väl lätt för sig, när han förnekar mitt påstående att det gick bättre att åka tåg genom Europa på 50- och 60-talen än i dagens EG: "Det är helt enkelt inte sant. Möjligen fanns det fler direktvagnar". Men är det inte just direktvagnarna som är förutsättningen för att effektivt åka tåg genom Europa? Den som vill förflytta sig från Lund till Italien eller Spanien är knappast betjänta av att lokal-tågen eller TEE-tågen blivit fler.

Vita dukar

När jag började resa till Italien i slutet av 50-talet, embarerade man en vagn i Köpenhamn, sov i den genom Tyskland, åt en rad goda måltider i restaurangvagnen (serverade av kompetent personal på vita dukar), och steg

av samma vagn på Roma Termini drygt 30 timmar senare. Det var ett bekvämt och relativt billigt sätt att förflytta sig, och man fick se valda delar av Central-europa på köpet.

Under 70-talet försämrades förhållandena (var det inte då EEC/EG på allvar tog form?). Man måste byta, först en, sedan två gånger. Självt slutade jag åka tåg till Södern efter en drastisk demonstration av konsekvenserna. Loket gick sönder någonstans på Poslätten, och vi anlände till Frankfurt några timmar försenade. Tidigare hade detta bara betytt en lätt försenad hemkomst. Nu hade anslutningståget redan avgått till Hamburg, och med det var förbeställda liggvagn. I stället för att njuta en behagligt sömn tvangs vi tillbringa sex timmar på Frankfurts föga inspirerande centralstation och sedan sitta dödstrota genom Tyskland, inklämda mellan Gunnars vänner tåguffarna och deras oändliga ryggsäckar som fyller kupéer, korridorer och bokstavligen varje ledigt utrymme i tågen. Sedan dess har det blivit flyget eller bilen(!) för vår del. Nog, käre Gunnar, har kommunikationerna blivit sämre.

Detta kan vi inte erbjuda men Lämna Er bil till oss så får ni garanterad nybilskänsla

Lunds bästa rekonditionerare erbjuder 20% rabatt på allt jobb Under perioden 92-03-01 till 92-04-30

Har era bilar blivit så mätta i lasten att det inte hjälper hur mycket ni än väsar, då kan vi erbjuda er en ny bil som ni inte trodde var möjlig. Sedan väsar vi för att åstadkomma detta resultat. En ren och fräsch bil är rolig att köra, det tycker ni, det tycker vi och det tycker även era passagerare. Tänk er såga era bilar! Låt oss stå till värdet på ert fordon. Inga bilar är för besvärsliga för oss. Kom ut till oss eller ring så berättar vi mer om hur en ren och fräsch bil kan spara pengar åt er. Då andra förning som Lundskäms rekonditionerare har ett lösningsalternativ som bilar till oss för olika typer utav rekonditioneringsarbeten vi nu även er till. Ett stort reducerade priser prova oss och se vad vi gör för.

När resultatet avgör valet
P&B Bilvårdscenter AB
Smedevägen 1, 245 34 STAFFANSTORP
Telefon 046-250 270

Smaklös reklam

Ovanstående klipp saxar vi ur "tidningen" Trafik Magasinet nr 2/92. Denna 56-sidiga reklamblaska utges i Göteborg av Bo G Nordström. Han har knyckt namnet från ett i populärt TV-program med Krister Klämmig.

Alstret, som av oförklarlig anledning kommit till VB, är proppfullt av annonser och textreklam och till den grad insnöat att i en egenreklam uppmannas läsarna att följa med i tidningen under förra året genom att prenumerera på den i år!

Botten nås dock av annonsen från P&B Bilvårdscenter AB i Staffanstorp, som tycker sig ha hittat det blickfång som gubbsjuka läsare uppskattar.

En åtgärd är naturligtvis att anmäla annonsen för Jämo eller Demo eller vad det heter. Troligen hjälper det föga för "dumheten går på vattnet", som Sandemose sa.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

Inte blå utan s

Tack Lars-Arne och Roland för svaren!

Nej, vänsterns trafikpolitik är inte alltigenom blå – snarare socialdemokratisk, att döma av LA:s svar.

LA anser att en bilfri innerstad (BI) enligt beslutet från mars 91, med infartsparkering och förbättrad kollektivtrafik, inte skulle få den önskade effekten. Enligt min uppfattning är det, trots utredningen, faktiskt oklart vad en målmedveten sådan politik skulle medföra. Det beror ju på hur den genomförs. Gatu- och trafiknämndens (GTN) majoritet har valt den tolkning som den finner politiskt tilltalande, nämligen att en BI är mer eller mindre verkningsslös, och i stället valt alternativ B – fysiska åtgärder på vissa gator, som dock inte minskar tätortstrafiken med mer än 0,3 procent! Den logiska kullerbyttan kvarstår – man kan inte hävda att en så liten minskning är ett verkligt framsteg. Tvärtom, som Roland säger, vi är tillbaka i ruta 1 igen! Jag tycker förresten inte att BI är en futilitet.

Framför allt har GTN missat chansen att utforska de andra möjligheterna, överhuvudtaget att ställa upp mål för trafikpolitiken. Det mål som de borgerliga och socialdemokraterna oftast anför är "tillgänglighet" för bilar till stads kärnan. Vilka mål har vänsterpartiet för trafiken i Lund?

Jag tycker inte att jag fått mina kritiska synpunkter bemötta. T.ex. må vänsterpartiet tycka vad man vill om bilavgifter, men faktum är att uppdraget från fullmäktige innebär att utreda bilavgifter i tätorten och det har inte blivit gjort!

Vad är "verklighetssinne" i trafikpolitiken? Att döma av vänsterpartiets senaste agerande är det att rätta sig efter de ramar som majoritetens politik sätter. Jag menar tvärtom att en realistisk politik måste utgå från vad som behövs för att undvika en ekologisk katastrof. Det innebär inte att man måste avstå från pragmatiska kompromisser, från små steg framåt. Men målet måste vara tydligt!

Syftet med mitt första inlägg var att få till stånd diskussion om detta och mobilisera en radikal

opinion mot de stora sabotage mot våra livsbetingelser som de borgerliga och socialdemokraterna är i full gång med. Vi behöver stöd från vi i detta! Det är nu som Lund måste säga ifrån hur vi vill ha det med trafiken i skuggan av en hotande bro och miljardinvesteringar i vägar.

Mp har en del bra förslag. Vi återkommer!

Peter Björling (mp)

Diskussion om futiliteter

Roland Andersson skriver i VB 1992/10, att han håller med Peter Björling om att vänsterpartiets representanter i gatu- och trafiknämnden gjort ett misstag när de med vissa modifikationer bestämde sig för alternativ B i VBB/VIAKs utredning om bilfri innerstad. I så fall är detta misstag hela kommunalpolitiska gruppens, eftersom frågan behandlades där med nämnda resultat, utan att några invändningar hördes, dock vid ett möte då RA ej var närvarande.

Frågan är emellertid om det verkligen var ett misstag ens ur RA:s egen synvinkel. "Jag kan hålla med om att det kanske är effektivare med fysiska hinder än med svåröverskådad behörighetsreglering", skriver han. Just det – detta var ju det avgörande skälet till att kommunalpolitiska gruppen valde alternativ B som förordar fysiska åtgärder, enklavindelning i form av U-gator, återvändsgator m.m. i stället för en resurskrävande och ineffektiv övervakning. "Men" fortsätter han, "självlklart tycker jag fortfarande att parkeringsmöjligheterna skall tas bort". Också detta ryms inom ramen för alternativ B, som bl.a. innehåller punkter:

— borttag av parkeringsplatser som alstrar oönskade trafikflöden
— successiv utflyttning av parkering av anställda och boende." (VBB/VIAK, Lund bilfriare innerstad, aug. 1991, s. 34.)

Av vår och socialdemokraternas gemensamma protokollsanteckning framgår också att vi inte vill ha några nya P-platser i stads kärnan vilket från vår sida kraftfullt underströks under debatten i nämnden.

Med bästa vilja i världen kan jag inte se någon saklig skillnad mellan RAs och vår ståndpunkt och jag håller med om att vi ödslar våra liv på futiliteter om vi fastnar i sådana här diskussioner om påvens skägg.

Lars-Arne Norborg

I fredagskväll avhöll Lundakorpen sitt årsmöte. Efter elva års ordförandeskap avgick Per Lundgren och efterträddes av Lars Göran Andersson. Under mötet utsågs en hedersledamot, ur korparen Evert Jakobsson som Per passade på att dubba med kriminalinspektör Åke Löfkvists sabel, under mötets jubel. Den andra hedersledamoten. Jan Ove Jönsson, var av sjukdomsförhindrad att närvara. Göte Bergström rapporterade.

Vem pressade vem?

Vid onsdagens möte med Gatu- och trafiknämnden pressade centern sina borgerliga regeringskamrater till en eftergift i fråga om natttrafiken på Klostergatan. Beslutet blev att förbjuda biltrafik nattetid där man för en tid sedan tillåtit biltrafik dagtid!

En seger för centern är den välvilliga tolkningen. Den andra är att centern sålde miljön på Klostergatan för en politisk fint.

Gatukontoret tyckte inte att natttrafiken var något problem. Fast de deltog ju inte i det politiska råvspelet. Det gjorde f.ö. inte heller (v) och (s) som avstod.

Turordning oroar

Nu när det är risk att man förlorar jobbet är det viktigt med turordningen, inser alla kommunalt anställda. Generellt gäller att vikarierna först få gå, sedan avgör anställningstiden (sist in först ut). Men ska turlistan gälla hela kommunen eller förvaltningsvis?

Personaladministrationen i Lund hävdar det sistnämnda, medan de flesta fack menar att turlistan ska gälla hela kommunen. För de som är anställda av kommunaldelsnämnder får den begränsade turlistan obehagliga konsekvenser: man kan förlora jobbet fast man har lång yrkeserfarenhet, eftersom man inte hamnar i kommunens stora yrkesposter. Det kan t.ex. gälla bibliotekari och psykologer.

En glad nyhet för kommunens veteraner är att facken i gömmorna hittat ett trygghetsavtal som innebär att den som varit anställd i 17,5 år och fyllt 45 år garanterad lön även om tjänst icke kan beredas.

Tjänstefel... Forts. fr. s. 1.

Oklart är också om det blir något åtal mot Å&R, trots att både lagen och överträdelsen är klar. Åklagaren kan bedöma överträdelsen som alltför ringa och tro på företagets löften om bättring. Liknande saker har hänt förr.

Gr

PUB-kväll

Gillesstugan, Djingis Khan bakom ICA Tornet, lördag 21/3 kl 21. Sten-Gustens orkester. Entré 30:-

MÖTE MÖTE

Om EG och demokratin, möte on. 25.3 kl 19.30 på studiecirkelrum 1, Inledare från SF i Danmark. Bredg 3. Arr: Vänsterpartiet Lund

KOMPLO möte Må 23.3 kl 19.15 på partilokalen.

Hannas Fläkt sö. 22.3 inget rep..

Röda Kapellet internathelg på Idaröd. Samling Clemensstorget lö 21.3 9.00. för gemensam färd. Kostnad för "hjälpension" 150-175:-, lägre för kortare medverkan. Ta med dryck till lördagsosten. Medtag notställ, tofflor och alla noter. Ev. efteranmälan till Rune 11 50 69. Beräknad återkomst sö. ca 16. Söndag ingen rep.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Finn Hagberg, Rune Liljekvist och Gunnar Sandin.

Tel. red. onsd e 18:
046/11 51 59
Fax : 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer: Gunnar Sandin, tel 13 58 99. Vid utebliven tidning ring Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69